

ΤΡΙΒΟΛΟ

ΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΡΑΤΗΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΣ
(ΒΟΥΝΑΡΑΚΙ - ΜΥΤΙΑΗΝΗ)
ΜΥΤΙΑΗΝΗ 23 'Ιουνίου 1933
ΧΡΟΝΙΑ 2η—ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 79

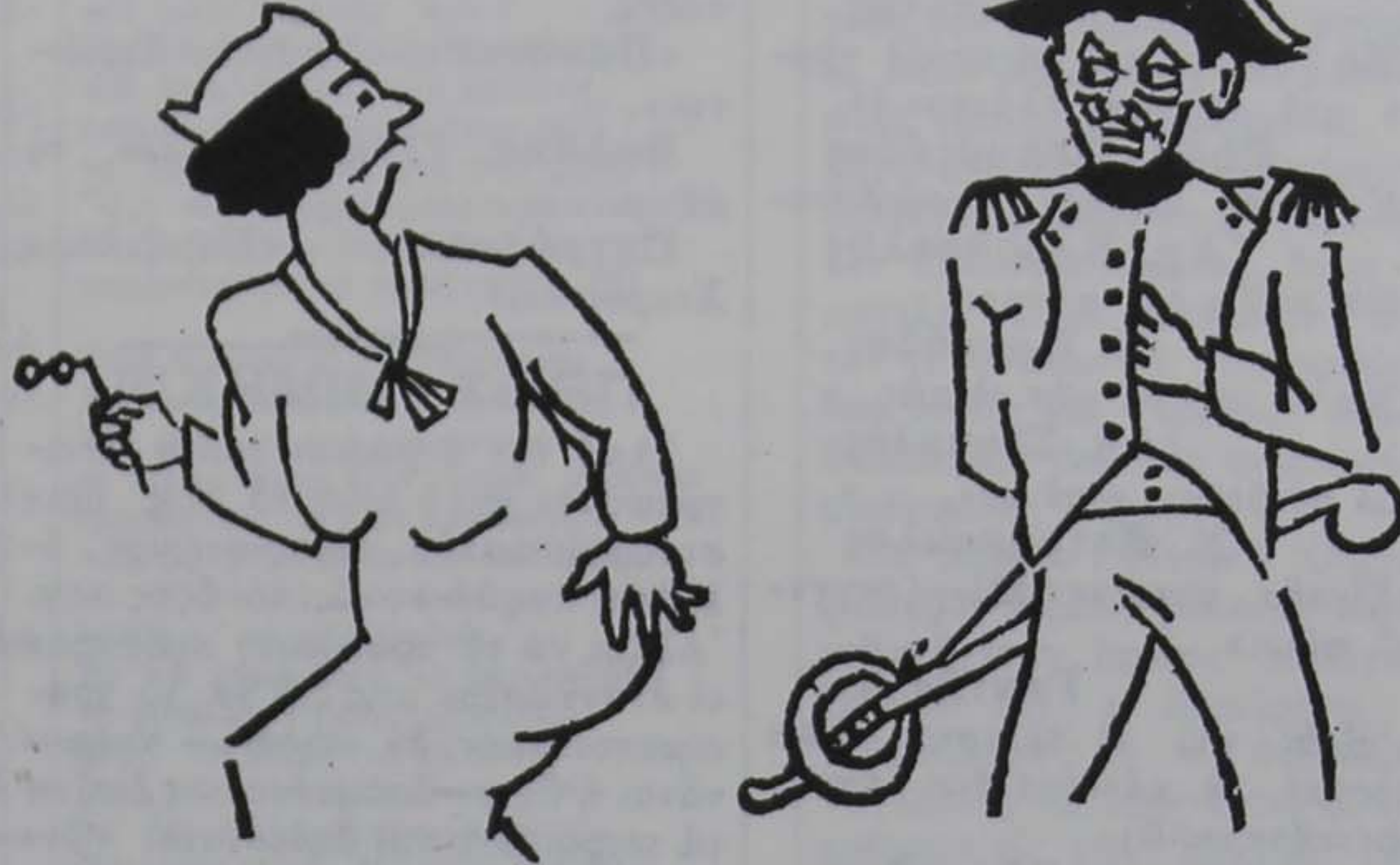
ΕΥΘΥΜΟ—ΣΑΤΙΡΙΚΟ—ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΚΟ ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

ΠΕΡΙ ΑΝΩΜΑΛΩΝ ΛΥΣΕΩΝ

Τί 'νε ο άχος π' ακούγεται
κατά τή Σαλονίκη;
Μήνε βουβάλια σφάζονται
ή μήν ούρλιάζουν λύκοι;
Βουβάλια όχι δέ σφάζονται
λύκοι δέν άλυχτούνε
μόνο είνε οί Κυβερνήτες μας
όπου ψηφοθηρούνε.
Γύρω στον Πύργο τό Λευκό
μεγαλο γίνεται κακό
καί ταραχή κι' άντάρα.
Μυρίζει θιάφι καί κανός!
Βροντά κι αστράφτει· ο Κεραβνός!
'Η σκέψη του κακιά αστραπή
κι' ο λόγος του κατάρτα!
Καί νά τί λέει χωρίς ντροπή:

—«Θεσσαλονικείς μου φίλοι
πού σας αγαπώ πολύ
τό έκλογικόν καθήκον
πάλε έδω με προσκαλεί.
Θά γνωρίζετε βεβαίως,
άλλος λίγο, άλλος πολύ,
πώς τήν πλειονοψηφία
—μά στραβή είνε μά κουτσή—
μάς τήν έδωκε ή Βουλή
κ' είμαστε ευχαριστημένοι.
'Αλλ' υπάρχει ή Γερουσία
Βενιζελογεννημένη
προβατίνα στέρφα-γκιώσα
πού μάς κάνει τό βαρύ.
Αιώνίως αντιδρώσα
εις τό έργον τό βαρύ
τάς δυνάμεις παραλύει
άφ' ενός των Κυβερνώντων
(καί φαινόμεθα γελοιοί)
κι' άφ' έτέρου παρατείνει
τήν προσφυγική άγωνία
καί τήν πείνα των πεινώντων.
Κ' ή Κυβέρνησίς μας φθίνει...
Κι' αν δέν πήρατε άκόμα
τό είκοσιπέντε τά εκατό
φταίει τό αντίπαλο τό Κόμμα
πού δέν τώκρινε σωστό
κ' ή άτιμή του ή Γερουσία
μέ τήν κωλυσιεργία...
Τούτων ούτως, φίλοι, έχόντων
μέ τοιαύτην Γερουσίαν,
καί ήμών δικαίως διψώντων
γνώμης ανεξαρτησίαν
εισηγήθη ο Παναγής
νά προβάλωμεν τό κύρος
τής δικής σας έκλογής...
Καί ήδη ή ένδόμυχος μας
σκέψις κ' ή επίθυμία
είνε ή κατά τάς παρούσας
έκλογάς έπιτυχία
παντί σθένει καί θυσία.
Καί γι' αυτό σας συμβουλεύω
παραμύθια Χαλιμάς
μήν ακούτε, αλλά ψηφήτε
μονοκοῦκι μόνο ήμάς.
Μά αν ψηφίσετε τους άλλους
φανερά θά σας τό πώ
πώς δέν τώχουμε σκοπό
διόλου νά παραιτηθούμε,
άλλά λύσεις άνωμάλους
θά βρούμε νά κυβερνούμε».

Μετά τόν λόγον τής Θεσσαλονίκης

(Σκίτσο του κ. Γ. Κακαδέλη)

Η ΓΕΡΟΥΣΙΑ.— Περιφρονώ τάς άπειλάς σου γελοιοί.
ΚΕΡΑΒΝΟΣ.— Θά με αναγκάσεις νά προχωρήσω εις άνωμάλους
λύσεις καί νά τό ξέρεις!

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΑ ΒΟΗΘΗΜΑΤΑ

ΠΡΟΣΩΠΑ: Δήμαρχος, 'Ιδιαίτερος,
'Υποδήμαρχος, 'Εφεδρος, Νέα,
Κλητήρ.

ΣΚΗΝΗ Α'

(Δήμαρχος, 'Ιδιαίτερος, Κλητήρ)
Δήμαρχος. (Μπαίνοντας). Πα-
ναγιώτη! Ρε Παναγιώτ! Πού είσι
ρέ; ('Ο ιδιαίτερος προβάλλει άπ'
τή δεξιά πόρτα). Άκσι νά σι πώ.
'Ερχόμενος νά μι παίρνεις χαμπάρ
διά νά μήν εξάγω του λημόμ άπ'
τες φουνές πουρνό-πουρνό.

'Ιδιαίτ. 'Ημουν βυθισμένος
στην άνάγνωση των έφημερίδων.
Δήμ. 'Ε! Γράφτιν τίπουτα οί
πατσαβούρις δι' έμέ;

'Ιδιαίτ. 'Όχι. Μόνον ο «Τρι-
βολος» μάς επιτίθεται πάλι.

Δήμ. Τί λέγεις;

'Ιδιαίτ. Πολλά καί διάφορα.

Δήμ. Είς σοβαρόν τόνον για
γκιβιζιλίκια;

'Ιδιαίτ. Σέ σατιρικόν τόνον.

Δήμ. Δέν πειράζ. Μ' αὐτά γιλώ
κι γώ. Είτι γουστόζους ή κिरατās.

'Εγώ άρέσκομαι στ' σάτιρα.

'Ιδιαίτ. Καί όμως ή σάτιρα είνε
πιό επικίνδυνη.

Δήμ. Σώπηνι καί δέν γνωρίζεις
τί όμιλείς.

'Ιδιαίτ. 'Εγώ ξέρω τί λέω. Κ'
έβαλα γώ άνθρωπο νά τόν σιγουρί-
σει άλλ' ώς φαίνεται δέν τόν ευ-
ρήκε μοναξιά.

Δήμ. Σοί είπον ότι αὐτά είνε
ρέζιγα πράματα. θά βρούμι μιλά.

'Ιδιαίτ. Μή φοβάσαι! 'Τί μι-
λά βρήκαμι τότε σου πού έκανι του

Νικολαίδη τό τιμάρι;

Δήμ. 'Ιγώ ξέρου νά σι πώ...

(Τόν διακόπτει ο κλητήρας μπαί-
νοντας).

Κλητήρ. Κύριε Δήμαρχε. Θέλει
νά σι μλήξ' ένας έφιδρους.

Δήμ. Ποιός είνι ρέ; Τί τούν
λέγουσιν;

Κλητήρ. Δέν τούν γνωρίζου.

'Ιδιαίτ. (Κυτάζει άπό τήν κλει-
δαρότρουπα). Δέν είνε φίλος μας.
(Γνέφει του Δημάρχου νά τόν διώ-
ξει).

Δήμ. 'Ας εισέλθει νά δοῦμι τί
θέλει.

ΣΚΗΝΗ 2α

(Οί άνω καί ο έφεδρος)

'Εφεδρος. (Χαιρετā). Κύριε
Δήμαρχε λαμβάνω τήν τιμήν ότι
έχω άπόλυτον άνάγκην άπό 606
άνέσεις διά θεραπείαν.

Δήμ. 'Εξακόσις έξ ίνέσεις! Νέ
μού! Τά τς κάνεις τόσις ρέ; Μήδι
ψουμιά νά ήσαν δέν τρώγονται.

'Ιδιαίτ. Θά θέλει ένέσεις 606.

'Εφεδρος. Μάλιστα. Είμαι φι-
σιλιδικός καί δέν έχω λιπτά νά
πάρω άνέσεις.

Δήμ. (Τόν κυτάζει με τό δεξί
του φρύδι.) Κι δέν αισχύνεσαι νά
τό λές! 'Αντι πάγινι αδιάντροπι!

'Εφεδρος. Κύριε Δήμαρχε. Λαμ-
βάνω τήν τιμήν ότι θά με χτυπή-
σει στο κεφάλι καί πρέπει νά κά-
νω θεραπείαν.

Δήμ. Τοιαύτη κεφαλή τοιαῦτα
θέλει. Ποιός σās είπι νά κυνηγάτε
γυναίκας καί νά λαμβάνετε Γαλλικά
πάθη;

'Εφεδρος. Κύριε Δήμαρχε. Λαμ-
βάνω τήν τιμήν ότι τήν πηρα στο

μέτωπο άπό 'Εγγλέζον. Δέν είνε
γαλλικά πάθη.

Δήμ. Καλά νά πάθεις! Είς τό
μέτωπον σās στέλνουμι νά πουλι-
μάτι όχι νά όργισζετε.

'Ιδιαίτ. Δέν υπάρχει πίστωση
για ένέσεις 606.

Δήμ. Κι νά ήπηρεξε δέ θά ένέ-
κρινον τοιαύτην δαπάνην. Δέ θά
κρατῶ φανάρ ίγώ έδιου μέσα.

'Εφεδρ. Λαμβάνω τήν τιμήν,
κ. Δήμαρχε, ίσῶ άμα ήσαν στοῦ
μέτουπου θά ήσαν τώρα πιθαμέ-
νους άπ' τς μαλαφράντζις.

Δήμ. Τά πουλλά τά λόγια είνε
πιωχία. 'Αντι πάγηνι. Δέν έχουμι
παράδις.

'Εφεδρ. Λαμβάνω τήν τιμήν
κ. Δήμαρχε λυπηθήτε τήν οικογέ-
νειά μου. Θά κολλήσει καί θά μεί-
νει καί όρφανή.

Δήμ. 'Ιγώ σι λέγου νά αναχω-
ρήσεις καί ίσῶ του γδι του γδόχει-
ρου. Δέν έχουμι παράδις. Βέρ σιλάμ.

('Ο 'Εφεδρος φεύγει' τήν ίδια
στιγμή μπαίνει άπό τή δεξιά πόρτα
μιά νέα, άρχετā νόστιμη, 16—18
έτων).

ΣΚΗΝΗ 3η

(Δήμαρχος, 'Ιδιαίτερος, Νέα)

Δήμ. Καλό στην! Τί θέλεις.

Νέα. (Κυτάζει μιά τό Δήμαρχο
καί μιά τόν 'Ιδιαίτερο). Νά ήθελα
κ. Δήμαρχε... (Κομπιάζει.)

Δήμ. Λέγεις ντέ!

'Ιδιαίτ. Νά δῶ αν ήρθε ο μη-
χαιικός;

Δήμ. Ναι άντι πού τούν θέλου.

ΣΚΗΝΗ 4η

(Δήμαρχος καί Νέα)

Δήμ. Κάτσι κόρημ. Τί θέλεις
είπις;

Νέα. Θέλω βοήθημα κ. Δή-
μαρχε.

Δήμ. (Τήν επιθεωρεί άπό πά-
νω έως κάτω με τό άριστερό του
φρύδι). Τί βοήθημα! 'Εσῶ μιά τό-
σον νέα κόρη! Δέν έργάζεσαι;

Νέα. Είμαι άπό καλή οικογέ-
νεια καί δέν ξέρω καμιά δουλιά.

Δήμ. 'Αφού είσαι εκ καλής
οικογενείας πῶ; λές ότι έχεις άνάγ-
κην;

Νέα. Τώρα είμαι όρφανή. Καί
πρόσφυξ.

Δήμ. 'Α! Προσφυγοπούλα εί-
σαι; Τότισου νά σε συστήσω εις
τόν «Σύλλογον Πιροχής 'Εργα-
σίας» νά σου δώσωσιν έργασίαν ευ-
κολον.

Νέα. Τί έργασίαν;

Δήμ. Νά ράψ μον, κέντημα φι-
λάν καί τά τοιαῦτα.

Νέα. Δέν ξέρω κέντημα.

Δήμ. Θι σε μάθουσιν. Θά τς
μλήξου έγώ νά μάθς. Πρέπει νά
έκμάθεις μιά δλιά διά νά ζεις

με τόν ιδρώτα του ώραιίου σου
προσώπου. 'Αλλέως θά βυθισθείς

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΧΡΟΝΙΑΤΙΚΕΣ	
ΔΕΣΒΟΥ	120
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	150
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Δολ.	5
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ Αρχ.	2.50
ΟΙ ΣΥΝΔΡΥΞΕΣ ΠΡΟΠΑΛΗΡΩΝΟΝΤΑΙ	

εις τὸν βόρβορον.
Νέα. Σὰς εὐχαριστῶ κ. Δήμαρχε. Ἐως οὗτος ὅμως μάθω ἐργασίαν μοῦ χρειάζονται χρήματα.
Δήμ. Τί θὰ τὰ κῆμεις;
Νέα. (Δείχνει τὰ γυμνά πόδια της). Δὲν ἔχω κάλτσες.
Δήμ. (Σηκώνεται, βάζει τὰ γυαλιά του καὶ ἐξετάζει τὰ πόδια της). Γιά, νὰ δῶ. Αὐτὸ τὸ ὅποιο ἔλεγε εἶνε ἀλήθεια;
 (Ἀνοίγει ἡ πόρτα τοῦ ἰδιαίτερου, χωρὶς νὰ κτυπήσουν, καὶ μπαίνει ὁ κ. Ἰποδήμαρχος.)
ΣΚΗΝΗ 5η
 (Δήμαρχος, Νέα, Ἰποδήμαρχος)
Ἰποδήμ. ὦ! Παρντόν! Ζὲ κρουαγαὶ πῶς ἦσαν μόνες μὲν σ' ἐφ.
Δήμ. Μυροῦδιὰ πῆρες κ' ἀφαιτά τὰ κάλπα.
Ἰποδήμ. Νό! Νό! Ζὲ βουζ' ἀσῆρ. Σὶ βου βουλέ ζ' ἔ μὲ ρετῖρ.
Νέα. (Στὸν κ. Ἰποδήμαρχο) Μαὶ ζ' ἔ περαίρ κὲ βου ρεστέ.
Δήμ. ὦ! ὦ! Τί ἀκούω! Γνωρίζετε καὶ τὴν Γαλλικὴν!
Ἰποδήμ. Σ' ἐτ ἦν συρρηζ.
Νέα. Ἐμαθα λίγα στίς καλογρηές στή Σμύρνη.
Δήμ. Θὰ καὶς γῆ θὰ παγαίνεις, ρὲ ζιβζέκ;
Ἰποδήμ. Ζὲ ρεστ.
Δήμ. (Καλαμπούριζων). Νὰ παρ ἡ διάουλος τὰ ρεστάς.
 (Κτυπᾷ τὸ κουδοῦνι. Εἰσέρχεται ὁ Ἰδιαίτερος.)
ΣΚΗΝΗ 6η
 (Οἱ ἄνω καὶ Ἰδιαίτερος)
Ἰδιαίτ. Μὲ φωνάζατε;
Δήμ. Ναὶ. Νὰ δόσεις 50 δραχμὰς εἰς τὴν κόρην ταύτην βοήθημα.
Νέα. Μὲ 50 δραχμὰς τί κάλτσες νὰ ἀγοράσω;
Δήμ. Ἐμ περαπάνου δὲν ἔχομι.
Ἰποδήμ. Ἐλλ' ἄ ραιζόν. Μὰ ντὲ σενκόντ ντραχμ σόν... μπανάλ.
Δήμ. Ἐ δόσι ἱκατό, ρὲ Πα-ναγιώτ, ἀφοῦ τοῦ λέγῃ κὲ τούτους.
Νέα. (Ἐγειρομένη). Μερσί.
Ἰποδ. Πὰ ντὲ κουά.
Δήμ. Μιταξουτὲς νὰ πάρε. Κὶ ἄμ καλιώσουν νὰ ξαναέλθεις διότι δὲν εἶνε ὁρθὸν μία νέα νὰ περιφέρεται ἄνευ περικνημίδων. Προσβάλλει τὴν δημοσίαν αἰδών.
Ἰποδ. Βραϊμάν! Τὸ γυμνὸ γυναικεῖο πόδι σὲ ντεγκουτάν.
Δήμ. Βεβαιότατα. Ἐγκυμονεῖ καὶ κινδύνους διὰ μίαν ὄραϊαν νέαν. Διότι καθ' ὁδὸν ἐνεδρεῖται διάφοροι σάτυροι.
Νέα. Μερσί μεσιέ. Χαίρετε.
Ἰποδ. Ἄντιέ.
Δήμ. Ὁρεβουά.
 (ΑΥΔΑΙΑ)
ΚΟΥΤΑΜΑΡΕΣ!
 Κάποιος ἠτύχησε στήν Ἀθήνα γιὰ νὰ γνωρίσει λέει τὸν θάνατον. Ὅσο γνώρισε τὴ ζωὴ ἄλλο τόσο θὰ γνωρίσει καὶ τὸν θάνατον!

ΓΑΪΔΟΥΤΡΑΓΚΑΘΑ — ΤΡΙΒΟΛΟΙ! — ΤΣΟΥΚΝΙΔΕΣ

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΑΚΙ ΜΑΣ

Μὲ τὴν κινάρα

Τῶμαθα πὼς ἐγύρισε
 μὰ κάθεται κλεισμένη.
 Κι' ἀναρωτιέμαι, μάτια μου,
 Ἄραγε τί συμβαίνει;

ΛΟΓΙΑ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

«Ἄγι ρὲ τσεῖνι Νόμου!»
 Ἄριστιδης
 «Καλὸς εὐρίσκει Νηρηίδης!»
 Δ. Σάλτας
 «Μὴ ζητᾷτε καὶ τὸ σκυλὶ χορτάτο καὶ τὸ ψωμὶ ἀλάκερο!»
 Εὐάγ. Πολυμιάδης
 «Κι' αὐτὴ θὰ τὴν ἀγουράσουμι.»
 Ἀχ. Κεουκευλῆς
 «Θὰ πνίξω τὸν κόσμ.»
 Ν. Κατουδῆς
 «Νὰ τὸ πῶ νὰ μὴν τὸ πῶ;...»
 Ἀπ. Σιφναῖος
 «Δὲ φοβεροῦμι κανέναν.»
 Ν. Πετρέπουλος
 «Εἰμεθα συγχλητικαί—(συγγενεῖς) φίλοι.»
 Γευτῆς Α.
 «Ἐρθε καὶ ὁ τέταρτος ὥστε μεροδομε νὰ κάνουμε ἕνα ταμπλιτῶν—(ταμπλὼ).
 Σπύρος Τζώρτζης

Ο Κ. Δ. ΛΟΝΤΟΣ ΓΑΛΛΟΛΕΣΒΙΟΣ

Ὅταν ἕνας ποιητὴς εἶνε ποιητὴς μὴν νὰ γράφει καὶ σὲ μίαν ξένη γλῶσσα ὄραϊα, ἂν ὑποθεθεῖ δτι δὲν τοῦ ἀρίσει ἡ μητρικὴ του γλῶσσα ὡς χυδαία καὶ μαλλιερή.
 Ἀπόδειξις ἀψευδῆς τοῦ ἰσχυρισμοῦ μας εἶνε τὸ κατωτέρω παρατιθέμενον γαλλικὸν ποίημα τοῦ μεγάλου μας Γαλλολεσβίου πλέον ἀπο τοῦδε συγγραφέως καὶ ποιητοῦ, κ. Δ. Λόντου.
 «Si je te vois parler
 je te vois si belle
 Que j' envie ta rencotrc
 chère jolie pucelle».
 Dem. Londres
 Ὁ ἐστὶ μεθερμηνευόμενον κατὰ πιστὴν τριβολικὴν μετάφρασιν:
 «Σὰ σὲ βλέπω νὰ μιλάς
 βλέπω σε τόσο μορφοῦλα
 πὸυ ποθῶ νὰ με...φιλᾶς
 ἀγαπητὴ ὄραϊα κορούλα.»

ΓΑΛΛΟΙ ΚΑΙ ΦΕΛΑΧΟΙ

Ζούσε ἀκόμα ὁ Ἀπόστολος Σημαντήρης, δταν κάποιος συμπολίτης Αἰγύπτιος Εὐπατριδῆς γύρισεν ἀπὸ τὸ Παρίσι, ὅπου εἶχε πάει γιὰ θεραπεία.
 Συννηθισμένος ὁ λιροῦχος συμπολίτης νὰ διατάζει τοὺς ὑπηρέτες σὰ σκλάβους, δὲν καλοπέρασε φαίνεται μὲ τοὺς Γάλλους. Γιὰ τοὺς τοὺς κατηγοροῦσε στὸ καφενεῖο, ὡς τὸν ἀγενέστερο λαὸ τοῦ κόσμου. «Τὰ γκαρσόνια στὰ ξινουδουχειὰ δὲ γυρίζουν νὰ σὶ δοῦν ἔλεγε.»
 Ὁ μακαρίτης ὁ Σημαντήρης, πὸυ ἦταν καὶ Γάλλος Πρόξενος, ἀκούσε τίς κατηγορίες, ἐκεῖ πὸυ. ἔπαιξε μπιλιάρδο καὶ γυρίζοντας τὴ στέκα κατὰ τὸν Εὐπατριδῆ ρώτησε:
 «Οἱ Φιλάχ! πὸυ εὐγενεῖς εἶνε;»

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ

Εἰς τὸν κ. Φ. Δήμον

Σὲ μπλέξανε ἡ μεροδοτήνας
 εἰς τὴν ἔσθη; Ποιδὲς ξέρει!
 Ἢ ἀλήθεια εἶνε μὴ φερά
 πὸυ σ' ἔχουσε σὲ χέρι.

ΘΕΑΜΑΤΑ

«Σαπφῶ». «Σαπφικὸι ἔρωτες».
 Μακρὸ Γιαλός. «Φιλίππου ἔρωτες». Ὁπερὶττα εἰς 3 πράξεις.
 Ἡ α' ἐν Γαλλίᾳ. Ἡ β' καὶ γ' ἐν ταῦθα.
 «Πάνθεον». «Ὁ Ντὸν Κιχώττης».
 Βαλάκη. «Γλυκο εἶνε σὰ» τὸ μέλι.
 Πετρέςκαλα. «Παριζιάνικο Σκαρπινάκι».

ΠΡΟΣ ΜΙΜΗΣΙΝ

Ἀπὸ τὸν ἐγχώριον τύπον ἀντιγράφου καὶ ἀλέξιν τὸ ἐξῆς ἀριστουργηματικὸν εὐχαριστήριον ὀλότελα παρθένον εἰς τὸ ὄφρος του.
 Ἀξίζει νὰ τὸ κρατήσουν πρόχειρον οἱ ἀναγνώσται μας διὰ νὰ τὸ χρησιμοποίησουν ἐν καιρῷ — κούφια νάει ἡ ὄρα—ἀποφεύγοντες ἐκεῖνα τὰ τετριμμένα καὶ ἀηδέστατα: «Θεωροῦμεν καθήκον μας ὅπως καὶ διὰ τοῦ τύπου κτλ.»
 Τί ὄραϊα πὸυ τὰ λέγει ὁ κ. Χρ. Μαραγκός!

«Πραγματικὸν θαῦμα θεωρεῖται ἡ διάσωσις τῆς συζύγου τοῦ κενυιάδου μου Ἀγγελῆ Νικητα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ἄδου παρὰ τοῦ ἱατροῦ κ. Ἰωάννου Ἀμμανίτцу, πὸυ πραγματικὰ ἐθεωρούσαμε χαμένην ἐτοιμάσαντες καὶ τὰ τῆς κηδείας τῆς.
 Ἀξίζει κάθε ἐπαινος καὶ διὰ τοῦ τύπου πρὸς τὸν ἐν λόγῳ ἱατρὸν, τὸν ὅποιον ἡ Κοινωνία μὲ ἐμπιστοσύνη καὶ ἐκτίμησιν τὸν περιβάλλει.
 Τοιοῦτοι ἐπιστήμονες ὄχι μόνον τὸν ἑαυτὸν τοὺς τιμῶσιν ἀλλὰ καὶ δλόκληρον τὴν Δέσπον ἐξ ἧς κατάγονται.
 Σφίγγοντας τὰς χεῖρας τούτου διαβιβάζω τὰ συγχαρητήριά μου.
 Σρῆστες Μαρχικός»

Ἄλλο τώρα τὸ ζήτημα ἂν δὲν πιστεύουν μερικοὶ δτι ὁ Ἄδης ἔχει χεῖρας. Ἄς βάλουν «ἔδνυχας» ἀντὶ χερῶν ἂν θέλουν νὰ εἶνε ἀκριβολόγοι. Ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὅμως θὰ ἐπιτρέπτο νὸ ἀνεικατασταθεῖ τὸ φιλολογικώτατον «πὸυ πραγματικὰ ἐθεωρούσαμε χαμένην, ἐτοιμάσαντες καὶ τὰ τῆς κηδείας τῆς» μὲ ἐκεῖνο τὸ παμπάλαιον καὶ κοινοτοπότατον «ἐκ βεβαίου θανάτου». Ἄλλο «βέβαιος θάνατος»—ὄλων ὧν μας ὁ θάνατος εἶνε βέβαιος—καὶ ἄλλο νὰ εἶνε ἐτοιματὰ τῆς κηδείας».

ΝΟΙΩΣΜΑΤΑ

Μία παποῦκα μαλλιερὴ
 πῖν'ι νρὸ τὸ' ἔ γκατευρεῖ.
 (Μὰ τοῦ καταπάρ τ' λημοῦς
 Ἐν εἰν ἔπτου π'ράξ' ἰ νοῦς).
 Ἰλύσις: Ὁρνηθα
 (Συλλογὴ κ. Εὐάγ. Καργιάννη)

ΣΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ ΤΗΝ ΠΟΡΤΑ

Ἄη Πέτρο βγάλ' τὸ καννινάτο
 τρέμα τὴν πόρτα στὰ μαρῶλια
 καὶ ἔνοιχη διάπλατα νὰ μπῶ.
 Συχωροχέρτια φέρνω μᾶτσο
 γιὰ φαγωμένα μεροδοῦλια.
 Κι' ἐτι σημάδι μου θαμπὸ,
 Τὸ καθαρίσαν οἱ παπάδες
 μὲ λειτουργίεσ καὶ μὲ λαμπάδες.
 Κι' ἐν θνανα σὰ νέος τρέλλες
 —Ἄν εἶμαστε ὄλοι μας Χριστοὶ—
 Κι' ἐν παραγλέντισα μὲ τίς...
 Γιὰ ράτῃσ πῶσες κοπέλλες
 πὸυ τὸ' εἶχα κρεταχειριστιέι
 τίς βόλεψα μὲ προξενίεσ
 δινοντας προῖνα μετρητὴ
 σ' αὐτίς καὶ σὸν προξενιτῆ.
 Ἐνανα κάρποσα καλὰ
 (ἂν καὶ δὲ θέλω νὰ κανκίμαι)
 στὴ ζῆση μου τὴν περασμένη.
 Καὶ τώρα κορθα δὲ ψηλὰ
 μὲ γέλιο καλοσώρισέ με
 μετὲ τὴν Ἐδᾶμ πὸυ μὲ προσμένει.
 Ἄη Πέτρο βγάλ' τὸ Καννινάτο
 Στὸ πλάγι τοῦ Χριστοῦ νάειτω.

Σ.

ΜΥΤΙΑΛΗΝΙΕΣ ΣΑΤΙΡΕΣ ΤΟΥ ΠΑΛΙΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

Ἀνάμισα ἀπ' τὲ μῦλι
 Μέσ' στοῦ φαρδὶ σουκάκι
 Δεῖραν τοῦ Χατζηγιώργου
 τοῦ τοῦ Χατζηδουκάκι.
 Σῶπα ὦ Χατζηγιώργου
 Τοὶ μὴν πουλιουχοῦλεῖς
 Το' ἦνταν τοικμᾶ-σουκάκι
 Τοὶ δὲ σ' εἶδι κανεῖς.
 (Συλλογὴ κ. Ε. Καργιάννη)

AVISO!

Ἐπανήροισαν τὰς ἐργασίας τῶν, τὰ καθαριστήρια ἐπὶ τῆς νήσου Λέσβου. Οἱ ἔχοντες σακκάκια καὶ καπέλλα λιγωμένα ἐκ Παλαιᾶς Ἑλλάδος ἄς σπεύσουν νὰ διορθοῦν δημόσιοι ὑπάλληλοι. Θὰ φύγουν φρεσκαρισμένοι μετ' ὀλίγους μῆνας.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Ν. ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Πορτάλη... ὁνομαστικὰ ἔργα».
 Π. ΝΙΚΗΤΑ. «Ἠλίθιοι μέθοδοι τρομοκρατήσεως τοῦ ὄχληρου τύπου».
 ΔΡ. ΤΟΝΝΟΥ. «Παρὶ γευμάτων».
 ΔΡ. ΔΕΛΗ. «Κωδικοποίηση τῶν Νόμων».
 Γ. ΚΑΚΑΔΕΛΗ. «Τὸ Σκίτσολέντι».
 ΣΤΡ. ΙΩΣΗΦΕΛΗ. «Τὰ μπάλν-μῆτα».
 ΟΜ. ΠΟΡΤΟΚΑΛΗ. «Ἡ κριτικὴ».
 ΕΥΑΓ. ΠΟΥΛΜΙΑΔΗ. «Ὁναίρων ἐνσάρκωσις».
 Κ. ΚΑΡΤΕΡΗ. «Ἡ Ὀλικὴ ἔκλειψις Ἐκείνης».

Τ. Τ. Τ. Τ.

ΚΟΠ. Ἀγιάσσον. — Πολὸ ἔξω τῶ-ριξες καὶ ἀφῆμας τὰ Καπρίνια καὶ τοὺς Μιγλήδης νὰ βασιλεύουν.
 ΜΑΡΙ-ΝΕΤΤΗΝ. — Ποιδὲς εἶστα ἐπὶ τέλους: Ἐχομε γράμματα θαυμαστικῶν σας νὰ σῶ; δόσομα.
 Α. ΚΟΤ. Ἐλάβατε ἐπὶ τὸ ἔργο-ντορεῖον Αἰθῆρῶ ἐπιστολήν; Φιλί.
 Γ. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΝ. Ν. Ὑδρωγν.— Ἐλήθησαν 9 δολάρια. Ἐθαρι-στοῦμεν. Καὶ νὰ τὰ γυιάσεις.
 Β. ΚΟΚΚΙΝΟΝ. Εἶνε-ὄβειν. Στεί-λας μας ἄλλο.

ΤΡΙΒΟΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ ΚΑΙ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΠΑΡΟΔΟΣ ΔΓ. ΘΕΟΔΩΡΩΝ
Προϊστάμενος Τυπογράφου
ΘΑΝΟΣ ΤΣΑΚΙΡΗΣ
(Προσφυγικός Συνταξιασμός)

ΜΑΣΤΙΚΑΓΚΑΘΑ - ΑΣΤΙΒΕΣ - ΑΓΑΝΑ

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΕΙΣ

ΓΩ ΕΙΜΗ;

Ποδση, γκμπάρι, ε δαις του Ντινι,
φουρημένου, άρματουμένου,
διπλα στού (σ' ουφέρ καθομένου
τ' Βινιζέλου! Ριπιτινι (1)
θα οι παιδ' άπι νι τρουμάρα!

Ξέρς τίντάνη ή γκαρσουνιέρα;
Νά στην πω μπάγι ε ντην ξέρς:
Μας στην γη μιά γκαμαρούδα
μι κира παίρνις τ' όποια κηρούδα
όμορφ δαις τ' ό νι καταφέρς
παίρνις την μέσα έφτου τ' ό πάτη,

Σ' ό τώρα θα θέλις να μάθς
τίνα μ' έπι Βινιζέλους
σά μι πήγαν τ' ό μι γνόςρι.
Δοιπόν, Τριβουλαμ, άπόροι
πι τ' μουφιάν τ' ό τ' λιβιντιάν,
τ' ό έπιμ: «Έρθεσ έπι τέλους;»

ΑΞΙΟΛΟΓΙΟ. 1. Διάρροια. 2. Βρακιά
πολυτελείας. 3. Γελέκια. 4. Μόνο, άλ-
λά. 5. Καλά να πάθει. Της αξίας. 6.
Νά επικλέσω. Νά έτοιμάτω. 7. Σάν κυ-
ρά. 8. Άνοιχτό καρπό σά χάρτες όκα-
διάριας. 9. Μικρά πουλάκια. «Καλο-
γρηές».

ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ Χ.
Ι. ΚΑΤΑΠΟΛΗΣ

ΤΟ ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΤΟΥ ΤΡΙΒΟΛΟΥ..

= Ντρον! Ντρον! Προσοχή.
κύριοι, προσοχή! και άρχίζει τ' ό
πανόραμα.

= Ντρον! Ντρον! Έδω, κύριοι, βλέ-
πετε τ' ό έπαύλεις της Νεαπόλεως.
Όλες μιά και μιά σ' ό ποικίλα σχέ-
δια και χρώματα και διαστάσεις.
Μεταξύ αυτών διακρίνεται και ή
νεόδμητος και λευκή ό; περισσότερά
έπαυλις του Ίδιαιτέρου Γραμμα-
τέως του κ. Δημάρχου, συγκειμένη
έξ όκτώ δωματίων, και μεγαλοπρε-
πούς έξωτερικής κλίμακος. Η έν
λόγφ έπαυλις, άν και υπάρχουν και
καλλίτερες πλάι της, είνε ή μάλ-
λον άξιοπαρατήρητος, διότι θα ά-
ποτελσι Ισάει μνημείον άψειδές
του τι δύναται να κατορθώσει έ-
νας καλός και ικανός δημοτικός
ύπάλληλος δια της φιλοπονίας και
οικονομίας, κύριοι.

= Ντρον! Ντρον! Όλίγον δε-
ξιότερα, κύριοι, βλέπετε την με-
γεθυνηθείσαν έφέτος πασίγνωστον
έπαυλιν του κ. Δημάρχου. Κατά
τούς ειδικούς ό κ. Δήμαρχος ή-
ναγκάσθη να προσθέσει μιαν νέον
πέφυγα εις την έπαυλιν του, δια
να διάγουν έν αυτώ άνετα οι ά-
πρόσκλητοι χαιμερνοί επισκέπται.
Κατ' άλλους δέ πάλιν, διότι δέν
κατεδέχето να είνε μεγαλειότερα ά-
πό την ιδιικήν του ή έπαυλις του
ιδιαιτέρου του γραμματέως.

= Ντρον! Ντρον! Αυτό που
βλέπετε, κύριοι, δέν είνε συνεφια-
σμένος ούρανός άλλ' αί λεωφόροι
περιπάτου της Μυτιλήνης. Αί φω-
τογραφαίαι έλήφθησαν περλ την
Την έσπερινήν ώραν εις τ' ός λεω-
φόρους Καβέτσου, Βενιζέλου και
Βουρνάζων. Άνάμεσα εις τ' ό σύ-
νεφα της σκόνης διακρίνονται κάτι
κονιοβοιθη κινητά πράγματα. Τ' ό
βλέπετε; Είνε οι περιπατηταί, που
βγήκαν να πάρουν τόν άέρα τους.

= Ντρον! Ντρον! Έδω, κύ-
ριοι, βλέπετε τόν καταβρεκτήρα
του Δήμου έν σιάσει, έξωθι του
πυροσβεστικού σταθμού. Θα ήδη-
νάμεθα να έχωμεν και μιαν φωτο-
γραφίαν του έν κινήσει άν ή σώ-
φρων οικονομική πολιτική του νυν
Δημάρχου δέν τόν κατεδικάζεν εις
άκινήσιαν δια να μην έξοδεύει βεν-
ζίνην που είνε ακριβή και νερό
που δέν ύπάρχει.

= Ντρον! Ντρον! Τώρα, κύ-
ριοι, βλέπετε την δεξαμενήν της
πόλεως! Μην την βλέπετε μεγά-
λην και σ' ά ανοίγει ή όρεξις να
κάνετε νι. ύς στο σπίτι σας ή να
πλυθήτε. Είνε μεγάλη πλην κενή.
Διότι τ' ό νερά της Καρυώνος δέν
ύπερβαίνουν τ' ό 50 μασούρια —τό
όποιον κύριοι εκόστισε χίλιες λί-
ρες τ' ό μασούρι— ή δέ άντλησις
βαθρακούδατος από τ' ό «Υδάτα»
είνε δαπανηρά έπειδή τ' ό ύδωρ των
«Υδάτων» είνε πολυ... βαρύ και
χρειάζεται πολλών ίπκων δύναμιν
δια να τ' ό άνεβάσουν αί άντλίας.

= Ντρον! Ντρον! Ίδου και
αί άντλίας των «Υδάτων» κύριοι,
και μάλιστα έν λειτουργίε. Μή
βλέπετε που άντλούν τόσο λίγο
νερό. Είνε άντλίες ικανές άλλα έχει

ΓΕΛΑΤΕ ΠΑΡΑΚΑΛΩ

Ένας άραμπ' άρματωμένος ά-
χυρο αναποδογυρίζει.

— Βοήθεια! Βοήθεια! Φωνάζει
ό άραμπατζής. Άπό κάτω είνε τ' ό
παιδί μου.

Ό κόσμος τρέχει και σ' ό λίγο τ' ό
κάρο βρίσκεται φορτωμένο και πά-
λιν, έν τάξει.

— Καλά, που είνε τ' ό παιδί
σου; ρωτάει ένας.

— Στο σπίτι, άπαντ' ά, άπαθέ-
στατα ό άραμπατζής.

— Μι δ' έ φώναζε προ όλίγου
πώς είχε πλακωθεί από τ' ό άχυρο;

— Άν δέν έλεγα έτοι—είπεν ό
άραμπατζής χτυπώντας τ' ό λογό του
για να ξεκινήσει — δ' έ θ' ό φορτωνα
μήτε του χρόνου.

Ό συγγραφέυς.— Πώς βρίσκετε
τ' ό έργον μου;

Ό κριτικός.—Θαυμάσιο! Δ' έ μέ-
νει πιά τ' όρα παρά να πεθάνετε για
να γίνετε διάσημος!

— Τον καημένο τ' ό Γιάννη!

— Γιατί; Τ' ό έπαθε;

— Έόδεψε ένα σωρό λεφτά για
να μάθει γλωσσες και παντρέφτηκε
μιά γυναίκα που δέν τόν άφίνει να
πέι ούτε λέξη!...

— Γιατί κλαίς, παιδί μου, άφοϋ
σοϋδωκα τ' ό δραχμή που έχασες;

— Γιατί, κύριε, άν δέν την έ-
χανα, θ' άχα τ' όρα δύο.

Ό καθηγητής.— Έπειδή λοι-
πόν ή γη γυρίζει περίξ του ήλίου ή
μισή είνε φωτεινή και ή άλλη σκο-
τεινή. Π. χ. Όταν οι Κινέζοι σγ-
κάνονται από τ' ό κρέββάτι ήμεις
πέφτομε.

Μία μαθήτρια. (Σιγά στόν πα-
ρακαθήμενο συμμαθή της). — Έγώ
δ' έ θ' ά παντρεόμουν ποτέ έναν
Κινέζο.

— Όταν πάτε στο κυνηγι, για-
τρέ;

— Ναι. Για να σκοτώσω την
ώρα μου.

— Γιατί; Δ' εν έχετε πιά πελά-
τες;

Ένας γιατρός ξυπνάει τ' ό νύχτα
τρομαγμένος από έπίμονα κουδου-
νίσματα τηλεφώνου.

— Έμπρός! Τ' ό τρέχει; Ρω-
τάει θυμωμένος.

— Γιατρέ μου, τ' ό παιδί μου, ή-
πιε μελίγι.

— Καλά. Δόστε του να φάει
λίγο στυπόχαρτο κι άφήστε με ή-
συχον.

γίνει κάποιο μικρόν λάθος εις τ' ό
φάρδος των λουριών, κύριοι, και
δια τ' ότο άφανίζονται από τ' ός
στροφές χωρίς άποτέλεσμα.

= Ντρον! Τ' ό πανόραμα, κύ-
ριοι έλαβε τέλος.
ό Πανοραματζής

ΛΕΣΒΙΑΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΜΥΤΙΑΗΝΙΑ

ΤΟΥ ΚΛΙΦΤΟΥΦΑΝΑΡΟΥ

Σάν ήπέθανι ή Μαστρογιώργις
πήγαν να πιάσιν τ' ό βραδυά μαζί
μι τ' ό γυναίκα τ' ό νι κόρητ' ό πωλ-
λ' ός γιτόνις.

Πήγι τ' ό του Κουνις γι' άλά-
χτιρια που ούλι τ' ό νύχτα στέτεινι
για να θυμάτ' ό ν' άνάβγι τ' ό τσηριά
τ' ό να βλέπ, πριν τελειώσ τ' ό λάδ
τ' ό καντήλας να ξαναβάλλι.

Κατά τ' ό μισάνυχτα τελειουσι τ' ό
λάδ τ' ό ρώσι που είν τ' ό μπου-
κάλι μι τ' ό λάδ.

— Μας τ' ό ντουλάπ σιν άλλι
νι κάμαρ, τ' ό είνι ή χήρα τ' ό Μα-
στρογιώργι.

— Έμ εχλ φέξ; Τ' ό λουγια θα
τ' ό βρου;

— Νά, κάρ τ' ό τούτουνα τ' ό φα-
νάρ πουφιρι γη γιόσιμ άπ' τ' ό Α-
θήνα, είνι ή Μαστρογιώργινα
τ' ό τ' ό έδουσι έν' ό λ' ό κτρικό φανα-
ρέλι, μι πατμένου τ' ό γκμπέλι.

Άμ τ' ό Κουνις, που ήταν
τ' ό τσιμπλιάρα, έν ήξιοι τ' ό λουγια
τ' ό βαστούν, τ' ό άντύχι να τ' ό χι
κάτου γυρομένου τ' ό χει σ' ό άψλά
τ' ό έν έφριτ' ό.

— Έμ τ' ό τ' ό του προάμ π' ό μι
δ' ό τ' ός ε φέτι. Τ' ό λουγια θα δ' ό να
φ' όρου λάδ κατιανήμ;

— Έμ έδιετ' ό π' ό τ' ό βαστάς, τ' ό
λέγι ή χήρα, έν είνι καλά. Γύρσι-
του άνάπουδα.

— Άνάπουδα! Τ' ό λ' ός μαθέ!
Τ' ό σ' ό χιθ' όν τ' ό λάδια!

Ούλις που έξραν άπι κλιφτου-
φάναρα πιάσαν τ' ό γέλοια τ' ό ες
ήταν τ' ό λείφανου.

Γ. Π.

Η ΣΤΗΝ ΤΟΥ ΠΑΡΜΑΡΙΤΗ
Η ΠΡΟΥΚΟΥΜΕΝΙ

Κι προκουμένι κι γκόρη μ' ό
έσκια σ' ό νι τ' ό άπαντέχου
ν', τ' ό άπαντέχου κι μιά ώρα σου-
σκή. Μουρή διαβόλ κόρ, διαβόλ
σκουρά, σ' όνα μουρή θα κάθουμι
ν' άπαντέχου τ' όσις ώρις; Μουρ'
κάιτ' ό, μουρή, τ' ό τ' ό τ' ό τ' ό τ' ό
έρα πάνου σ' ό κάρβ' ό χουρις νι-
ρό! Κακόφουφου ν' άχ' ός τ' ό τ' ό τ' ό
τάρακι!... Άμ έννοια σ' ό τ' ό έμα
έρις θα βγάλου τ' ό βρουλίδις.
Πάτσι, μουρή, μ' ό μιάσεις γιαβου-
κλούδις τ' ό κάθισι σκή βρούσ' ό τ' ό
τ' ό κοιφιντιγιάγ' ός; Μπουρ... μπουρ
μι τ' όν έναν τ' ό μι τ' όν άλλου;
Διαβόλ βρουμούσα. Έννοιας μου-
ρη, τ' ό θα τ' ό π' ό γ' ό σ' ό τ' ό τ' ό
ούλα να σ' ό κινάξ' όνα διαβουλόξλου
π' ό να πεις τ' ό κι χ' όν... Έχ' ός να
φ' ός μι κι κουλουπάτσα (1) π' ό θα
σ' ό κ' όνι μαύρα τ' ό πσινά σ... Για
να μ' ό μ' ό, κιντι κιντι τ' ό τ' ό τ' ό τ' ό
άπιδια β' ό τ' ό τ' ό τ' ό τ' ό τ' ό τ' ό
ξου γ' ό π' ό είνι ή θειάς τ' όν...

ΚΑΤΙΡΙΝΙ

ΓΑΩΣΣΑΡΙ. 1. Παντούφλα.

ΕΣΤΕ ΠΡΟΝΟΗΤΙΚΟΙ

Τους νεμικούς κύκλους της πόλεως μας απασχολεί έσχάτως μία περίεργος ασφαλιστική υπόθεση. Αι ασφάλεια πυρός υποχρεούνται εις πληρωμήν αποζημιώσεως εν περιπτώσει καύσεως φορεμάτων ουχι εν πυρκαϊάς ;

Το ζήτημα τούτο ηγέρθη εξ άφορμής, ενός άριστοκράτου προνοητικού πάντως πελάτου κάποιας ασφαλιστικής Έταιρίας, οστις άσφαλτας τον οικον του άπήτησε να περιληφθει εις το συμβόλαιον όρες δια την μονομερή τυχόν καυσιν εξ οιδουδήποτε πυρός — άνθρακος, τσιγάρου κλπ.—των ρουχικών του σπιτιού. Και ό όρες προσετέθη.

Δέν παρήλθον δε πολλαί ημέραι και ό ασφαλισθείς, παρουσιασθείς εις την ασφάλειαν εξήτησεν αποζημιώσιν 8000 δραχμών δια το κάψιμον κατὰ το σιδέρωμα ενός σμόκιν και μιᾶς ρόμπας της συζύγου του. Πρὸς πρόληψιν πάσης εὐλογου άπορίας σπεύδομεν να παράσχωμεν την πληροφορίαν ότι τάν λόγω επίσημα ενδύματα δέν εσιδερώνοντο δια χορευτικήν εσπερίδα διότι ή εποχή αυτή εινε νεκρά χορευτικῶς, αλλά δια τα εγκαινία του έκτος τράστ άτμοπλοίου του κ. Εύαγγ. Πολυμιάδου «ΕΛΣΗ».

Ηδη ό όμιλος των ασφαλιστών πρακτέρων αναμένει μετά πολλού και δικαιολογημένου ενδιαφέροντος την λύσιν της περιέργου ταύτης διαφορᾶς.

ΚΑΛΟΣ ΟΙΩΝΟΣ

Οι πρόσφυγες της νήσου μας θα πληροφορηθοῦν ευχαρίστως, πιστεύομεν, ότι αύριον άφικνεϊται εις την πόλιν μας ό κ. Πούλιας μετά σμήνους ειδικῶν υπαλλήλων πρὸς αναθεώρησιν της διανομής των κτημάτων εις τους πρόσφυγας. Η εν λόγω άφίξις μαρτυρεϊ περι το άγρύπνου ενδιαφέροντος της Κυβερνήσεως υπέρ των προσφύγων, οτινες δύνανται να εινε βέβαιοι ότι δέν θα περάσει πολὺς καιρός και θα λάβουν και το 25 ο]ο εκεί που δέν το περιμένουν.

ΚΑΤΑ ΜΑΤΘΑΙΟΝ

Προχθές την αυγήν, ευρεθείς κατὰ τύχην εις απόκεντρον συνοικίαν της πόλεως μας, καθ' ήν στιγμὴν άνέτελλεν ό ήλιος, και ιδὼν γνωστόν παραλυμένον οικογενειάρχην να βγαίνει μετά πολλῶν προσφυλάξεων από άμαρτωλόν οικον, έσκέφθην ότι εγνωρίζε τι έλεγεν ό ευαγγελιστής Ματθαίος θέτων εις το στόμα του Ναζωραίου την φράσιν ότι: «ό πατήρ ήμών ο οὐράνιος ανατέλλει τον ήλιον αυτου επί δικαίους και άδίκους».

Σιγαρέττα

B. ΚΑΡΑΒΑΣΙΑΔΗ

«ΓΩ ΗΡΤΑ ΜΟΝΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΓΑΝΟΥΤΚΑ»
ΜΙΑ ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ

Η πολιτική συζήτηση ειχε φουντώσει εις ένα καφενεδάκι της αγοράς παρὰ το Μπας Φανάρι. Δύο όμιλοι αντιθέτων πολιτικῶν φρονημάτων συνεζήτουν επί της τελευταίας(;) δολοφονικής άποπειρας και επί των πιθανῶν αυτης συνεπειῶν δια την Κυβέρνησιν.

Μετά πολύωρον συζήτησιν τα συμπεράσματα απέβησαν εις βάρος των Λαϊκῶν συζητητῶν αναγκασθέντων να παραδεχθοῦν ότι ή Κυβέρνησις θα πέσει ταχέως είτε κοινοβουλευτικῶς είτε δι' επαναστάσεως.

Ητο ή ώρα που άνοίγει ή αγορά το απόγευμα. Οι συζητηταί—άνθρωποι της αγοράς όλοι—ήτοιμάζοντο μετά την συνταύτισιν των γνωμῶν των επί του μέλλοντος της κυβερνήσεως να απέλθουν όποτε ό λαγοκοιμώμενος επί γειτονικού καναπέ, κατὰ την διάρκειαν της συζητήσεως φίλος κ. Θεόδ. Μαλακέλης, αποτινάσσων από τα βλέφαρά του τον ύπνον εφώναξε :

— Σταθήτε, βρε παιδιά ! Τώρα σεϊς όλοι βενιζελικοί και αντιβενιζελικοί μείνατε σύμφωνοι πῶς θα πέσει ή Κυβέρνησις ;

— Ναι, ειπαν οι βενιζελικοί ενῶ οι άλλοι εσιώπων, διαβλέποντες εν τῷ προσώπῳ του άφυπνισθέντος όμοιόδεάτου τον άνθρωπον οστις θα ήδύνατο δι' αναθεωρήσεως της συζητήσεως να μετατρέψει το δυσάρεστον δι' αυτούς συμπέρασμα.

— Έ, λοιπόν ειπεν ό κ. Μαλακέλης να σᾶς διηγηθῶ ένα παραμῦθι.

— Βιαζόμαστε!, ειπιν οι βενιζελικοί. Εινε ή ώρα που θα άνοιξομε. Προφανῶς ειχον όσφρανθει κίνδυνον.

— Έχουμε καιρό. Το παραμῦθι εινε μικρό. Δε βασιτᾶ παραπάνω από δυο λεφτά. Μια φορά ένας γανουτσῆς ειχε να παίρνει από έναν πασᾶ 500 λίρες γανουτκά. Άλ

λά για κακή του τύχη ό πασᾶς ίσα ίσα την ήμέρα που θα τον πλήρωνε επαύθη. Και του ειπε, να πᾶ να τᾶ ζητήσῃ άμα θα τον ξαναδιορίσει ό Σουλτάνος. Πράγματι ύστερα από ένα χρόνο ό πασᾶς ξαναδιορίστηκε. Τρεχάτος ό γανουτσῆς πήγε να συγχαρεί τον πασᾶ και να πληρωθει τα γανουτκά.

— Παράδες δέν έχω, του ειπεν, ό πασᾶς, μα άντι να σε διορίσω Μουτσαρίφη στην Μερσίνα για να τᾶ βγάλεις.

— Όλοσούν! ειπεν ό γανουτσῆς, πήρε το διορισμό του, μπήκε στο καϊκι—άκόμα δέν ειχε τότε βαπόρια—κ' έφυγε.

Στη Μερσίνα τον ύπεδέχθησαν όλοι οι προύχοντες. Μόλις πάτησε στο μουράγιο ό γανουτσῆς ρώτησε :

— Ποιοι εινε πλούσιοι από σᾶς εδώ ;

— Όλοι μας, μπέη μου, ειπαν οι προύχοντες με καμάρι.

— Στη φυλακή ! Βάλτε τους όλους στη φυλακή διέταξεν ό μουτσαρίφης τον αστυνόμο.

Κατὰ το βράδυ έστειλε τον ιδιαιτερό του γραμματέα στη φυλακή και ειπε. Όποιος θέλει να βγει θα πληρώσει 50 λίρες.

Φυσικά όλοι δεχτήκανε. Και σε λίγο ό Μουτσαρίφης ειχε στα χέρια του χίλιες λίρες !

— Έτοιμάσετε το καϊκι άμέσως ! διέταξεν.

— Μά, Μπέη μας, άκόμα δε σε είδαμε, φεύγεις κιόλας; Έκαναν με ειλικρίνεια οι προύχοντες. Φοβούντανε βλέπεις μην ξιναπάθουν τα ίδια από το διάδοχό του.

— Άντι, ρε ζιμζέκλιδις κι γώ ήρτα μόνο για τα γανουτκά, απήνητησεν ό Μουτσαρίφης και πήδηξε στο καϊκι.

«Για κή μεϊς τώρα,—επέρανεν ό κ. Μαλακέλης—άκόμα τα γανουτκά δέν πιάσαμε κή θέλιτι να φύγομι ;»

ΤΟ «ΑΙΓΑΙΟΝ»

Ο «Τρίβολος» [έκρινε περιττόν να γράφει δια το νέον ξενοδοχείον της πόλεως μας το «Αιγαίον» επειδή χωριό που φαίνεται κολαούζο δε θέλει. Κατόπιν όμως μιᾶς τυχαίας επισκέψεως εις το εν λόγω κτίριον σπεύδει να διακηρύξει ότι το «Αιγαίον» εινε ένα ξενοδοχείον από κάθε άποψιν τέλειον, με κομφορ που δέν τᾶ έχουν πολλοί άνθρωποι εις το σπίτι τους. Ως εκ τούτου οι σύζυγοι που δέν καλοπερνούν με τα τρυφερά των ήμιοη και κάμουν υπομονήν φοβούμενοι μην εύρεθούν εις τον δρόμον, ας αναπνεύσουν και ας εινε θαρραλέωτεροι κατὰ τας συζυγικᾶς διαμάχας. Εις το «Αιγαίον» θα περνοῦν πολὺ καλλίτερα από το σπίτι των, μακρὰν της γλώσσης της συζύγου και του εφιάλτου της πενθερᾶς των.

ΚΥΤΑΖΕΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΑΣ

Οι άνθρωποι φοβούνται πρωτίστως τα αυτοκίνητα και τις μοτοσυκλέτες εις τον δρόμον και κατὰ δεύτερον λόγον τα άμαξια και τους άραμπάδες. Κανένας όμως δέν έφαν τάσθη ποτε ύποθέτομεν ότι εινε δυνατόν να τον πατήσῃ ένα ποδηλατον παιδικόν. Και όμως όλα συμβαίνουν εις τον μάταιον τούτον κόσμον και προ πάντων όταν κανείς πεοιπατει άφηρημένος και δέν κιντάζει μπροστά του αλλά αφήνει την προσοχήν του να περιοπάται εδώ και εκεί κατὰ πόδας κομψῶν διαβατῶν. Την σκέψιν αυτήν εκάμαμεν προ ήμερῶν ιδοντες εις την λεωφόρον Βουρνιζῶν φαρδὺν πλατὺν φίλον πολιτευόμενον Ιατρον ὑπο τους τροχούς παιδικού ποδηλατου !

Η «ΘΡΕΨΙΝΗ»

Την «θρεψίνην» δέν την εΐχομεν εις μεγάλην εκτίμησιν λόγω της μεγάλης ρεκλάμας που της έγινε. Από χθές όμως όμολογοῦμεν ότι έχομεν εντελῶς διαφορετικὴν ιδέαν δι' αυτήν. Φαίνεται ότι εινε πολὺ τονωτικὴ και θρεπτικωτέτη τροφή άφοῦ και ό όδοστρωτήρ την μεταχειρίζεται. Όποιος άμφιβάλλει δέν έχει παρὰ να ρίψει ένα βλέμμα δεξᾶ του οδηγού και άνωθεν του τροχού του φρένου άκριβῶς δια να ιδεί ολόκληρον κυτίον «θρεψίνης» μέσα εις το στόμα του όδοστρωτήρος. Άν το κυτί δέν εινε εκεί τοποθετημένον άντι χυτοσιδηρού πώματος δια λόγου οίκου ομίας, τότε ασφαλῶς ό ρωμαλέος όδοστρωτήρ κινεϊται με «θρεψίνην»

Η ΓΝΩΜΗ ΜΑΣ

Δια το άτμόπλοιον «Έτη» ό «Τρίβολος» έχει την γνώμην: «Οι πρέπει όδοστρωτήρ θά εινε έκτος τριᾶς, πρὸ συμφόνον όλων.

ΠΕΡΙ ΔΩΡΕΩΝ

Κατόπιν του έγερθέντος θοούβου εξ άφορμής της άποροφθεισης προσφοράς του κ. Π. Γιαννούλη προς το Όρφανοτροφείον μας εν δρχ. 300 επί τη διασωσει του κ. Βενιζέλου, ή Νομαρχία σκέπτεται να διατάξει όπως του λοιπού, προς πρόληψιν παρεξηγήσεων, τα διάφορα φιλανθρωπικά ιδρύματα, πριν δεχθούν προσφερομένας δωρεάς, έξεταζουν :

α) Μήπως ή δωρεα έχει πολιτικά έλατήρια.

β) Μήπως ό δωρητής δέν απέκτησε δια του ιδρώτος του προσώπου του και εντίμως την περιουσίαν του, και

γ) Μήπως πάσχει από μεταδοτικὴν τινα νόσον.

Εαν ή εξέτασις αποβεί εν όλην κατὰ του δωρητού, δύνανται τα φιλανθρωπικά ιδρύματα πρὸς χάριν του και έφ' όσον οὗτος επιμένει εις την δωρεάν του, να τον καλέσουν να προσαγάγει τα ακόλουθα δικαιολογητικά :

α) Δήλωσιν ενάπιον συμβολαιογράφου ότι τα πολιτικά του φρονήματα συμπίπτουν με των κυβερνώντων.

β) Πιστοποιητικόν Μητροπολίτου ή πνευματικού ανεγνωρισμένου, ότι ό δωρητής μετανοεί δια την παρνομον κτήσιν του πλουτου του.

γ) Πιστοποίηση Νομιάτρου ότι τα προσφερόμενα χρήματα απέλυμάθησαν.

Οὐχ ήττον όμως επιτρέπεται ή παράλειψις των β και γ πιστοποιητικῶν αν εκ της πρωταρχικής έρευνης απέδειχθη ότι ό δωρητής δέν έχει... άνώμαλα πολιτικά φρονήματα.